

Popas la Cruce

Flavius Laurian Duverna

Popas la Cruce

Cu sufletul pătruns de dor
Neștiind ce cale să apuce,
M-am tot plimbat rătăcitor
Cu suflet dornic de-ajutor,
Poposind, zdrobit la cruce.

Când ostenit, din alergare
Am auzit vestea cea bună,
M-a bucurat a Sa chemare
Din lumea largă, trecătoare
Să fiu cu Domnul împreună.

Și-abia atunci am priceput
Ce rol am pe-acest pământ,
C-am fost zidit dela-nceput
Prin voia Tatălui ce-a vrut
De-a asculta, al Lui Cuvânt.

Și-astfel treptat am înțeles
Ca-n Jertfa dată la Calvar,
Eu mă privesc atât de des
În dragostea de ne-nțeles,
Prin biruința și-al Său har.

Mă bucur azi de mântuire
Și inima-mi tresaltă-n cânt,
Că m-a atras marea iubire
Prin actul sfânt de umilire,
Al Jertfei dată pe pământ.

Ea a marcat un nou hotar
Ce-a separat pentru vecie,
Prin Jertfa cea dela Calvar,
Prin timpul acordat ca har,
Cea mai sublimă Împărăție.

Astfel popasul de la cruce
Cu puteri noi m-a întremat,
Și am simțit, susurul dulce
În pacea sa, ce îmi aduce
Al glasului, ce m-a chemat.

M-am ridicat cu voie bună
Și crucea în spate am luat,
Și vânt și ploaie, și furtună
Cu Domnul fiind împreună,
Nu m-au clintit și dărâmat!

Flavius Laurian Duverna
03 august 2008